

tingsflertallet her vedtager. Det er det, som Spørgsmaalet staar om. Og derfor glædede det mig, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen i Slutningen af sin Tale paa ny saa stærkt slog fast Nødvendigheden af at faa gennemført den kommunale Grundskyld. Alene dette, den kommunale Grundskylds Gennemførelse, vil jo vise, hvor naturstridig den politiske Alliance mellem de Konservative og Venstre var, og den Ordveksling, som er foregaaet her i Dag om Toldpolitik, viser ogsaa, hvor naturstridig denne Alliance er, i alt Fald saa længe det er økonomiske Spørgsmaal, der staar paa Dagsordenen.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, at den Politik, han og hans Parti vil føre, vil bygge paa Landstingets forfatningsmæssige Stilling, og gaar han ikke ud over dette, kommer han ikke til at føre en Politik, som kan bevirke, hvad han ved sine haanlige Bemærkninger hentydede til, at denne Regering ikke faar gennemført noget, en Politik, som er kendetegnet ved Sommersamlingens Holdning overfor Valutapolitikken, og i denne Samling er kendetegnet ved Venstres og de Konservatives Holdning overfor Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis han ikke følger den Politik, som er saaledes karakteriseret, men følger en Politik, som bygger paa Landstingets virkelige forfatningsmæssige Stilling, saa betyder det, at Forhandling om de Sager, som Folketingsflertallet vedtager, kommer i Stand; thi det er en forfatningsmæssig Pligt for Landstinget at forhandle om saadanne Sager.

Det er min Tro, at Venstre paa en Politik af en saadan Goldhed som den, der lyste ud af det ærede Medlem Hr. N. Neergaards drillende, onskabsfulde og ganske vittige Tale, en Politik, der bygger paa Modstand mod alt for mange af de Opgaver, som Tiden ønsker løst, ikke vil kunne gaa ud til et afgørende Valg, et Valg, som, hvis Politik her i Landet føres bevidst frem til en afgørende Prøve, kan blive baade et Folketingsvalg og Landstingsvalg. Men en Politik, som søger at samle Folketingsflertallet her om de flest mulige betydningsfulde Opgaver af dem, som Befolkningen venter paa, en saadan Politik kan det ærede Medlem Hr. N. Neergaard være overbevist om, at vi fra radikal Side vil støtte og styrke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte i sit Foredrag, at dette, at Tyskland havde forhøjet sine Toldsatser, ikke kunde berettige, at Danmark gjorde noget tilsvarende, og det ærede Medlem Hr. Rode forstærkede dette ved at sige, at hvis vi fra konservativ Side overhovedet vilde handle efter, hvad vi mener vil være rigtigt, vilde vi gøre os skyldige i noget taabeligt. Foranlediget af disse to Udtalelser vil jeg gerne sige, at jeg aldeles ikke forstaar den Tankegang. Naar nogen efter vore Begreber mishandler vore økonomiske Interesser, saa kender jeg ikke anden Vej, hvad enten en saadan Mishandling finder Sted fra et Lands Side eller fra en enkelt Person, end at gøre den Modstand derimod, vi kan, ved at skade den paagældendes Interesse. Jeg tror, det bliver sagt, at det gavner ikke, at vi foretager Modforanstaltninger. Jeg forstaar altsaa ej heller denne Tankegang, for hvis den Betragtning, som altsaa baade det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Trier, gennem en Afbrydelse, er Talsmand for, er rigtig, vil det altsaa sige, at man overfor os kan foretage sig hvad som helst uden at ville mene, at vi i Kraft af vor Lidenhed skulde have nogen som helst Mulighed for at gøre noget derimod. Jeg tror, at det er en for Landets Værdighed skadelig Betragtning; og jeg tror heller ikke, at den bunder i en sund Bedømmelse af Forholdene. Hvad enten man staar i en lille Forretning overfor en stor, eller i et lille Land overfor et stort, tror jeg, at man altid i det, man nu en Gang har i Retning af Købeevne, besidder en Styrke, som ogsaa den store maa tage Hensyn til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Endskønt jeg fulgte det ærede Medlem Hr. Rodes Tale med ansændt Opmærksomhed, maa jeg dog sige, at det lykkedes mig ikke ud af de umaadelig mange Ord, det ærede Medlem anvendte paa at besvare mit Spørgsmaal til det radikale Venstre, at blive klar over, paa hvilken Maade det ærede Medlem vilde forsvare det, at lade Sagers Særpræg være bestemmende for den Holdning, som det radikale Venstre vil indtage til dem i Landstinget. Men jeg faar jo Ordet paa et senere Tidspunkt, og saa vil der, efter